Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 653 van 7 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **Op zijn gekozen woonplaats bij**
advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2025.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2026 met toepassing van artikel 2.45 van de RvV-wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 12 augustus 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

"1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft, en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" van 25 september 2025, genomen door de adviseur van de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 14 februari 2024 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 13 februari 2027 (landeninformatie, stuk 6, nr. 1, EURODAC MARKED RECORD, nr. 2, CEDOCA aanvraag derde landen van 5 november 2024). Verzoeker toont geenszins aan dat deze informatie niet zou kloppen en zijn bescherming niet langer actueel zou zijn.

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent terecht het volgende:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Bij de DVZ hebt u namelijk geen bijzondere procedurele noden kenbaar gemaakt (Vragenlijst “bijzondere procedurele Noden” DVZ d.d. 19/09/2024). U legt in de loop van uw persoonlijk onderhoud weliswaar een psychologisch attest voor waaruit slechts blijkt dat u op datum van 11 april 2025 een consult had bij een psychologe en u verklaart hierover dat u opwinding en angst voelt, dat u elke keer boos wordt wanneer iemand over Griekenland spreekt en dat u dan rondom u begint te slaan en alles stukmaakt (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 14 mei 2025, verder CGVS M [...], p. 12). Echter blijkt noch uit het attest noch uit uw verklaringen dat uw psychische problemen een invloed hebben op uw cognitieve functies of denkvermogen of een verminderd concentratievermogen inhouden, noch wordt geconcretiseerd in welke mate uw cognitieve performantie of geheugencapaciteiten precies gehinderd kunnen worden. Er werd u bij aanvang van uw onderhoud desalniettemin gevraagd hoe het met u ging en of u zich in staat voelde deel te nemen aan uw persoonlijk onderhoud hetgeen u bevestigde (CGVS M [...], p. 2). Voorts werd u daarbij gewezen op de mogelijkheid om ook zelf een pauze te vragen, werd gepauzeerd op het moment dat u aangaf dat u kenbaar maakte angstig en boos te zijn (CGVS M [...], p. 13), alsook werd u er bij aanvang van uw onderhoud op gewezen dat u steeds diende aan te geven wanneer iets onduidelijk was of wanner u vragen zou hebben (CGVS M [...], p. 2-3). Aan het einde van uw persoonlijk onderhoud werd nagegaan of u alle redenen had kunnen vertellen waarom u een verzoek om internationale bescherming in België hebt ingediend hetgeen u bevestigde, alsook werd nagegaan of u zowel de tolk als de vragen had begrepen (CGVS M [...], p. 20) hetgeen u eveneens bevestigde. Voorts kregen u en uw advocate nog de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren met betrekking tot het persoonlijk onderhoud en daarbij hebben u noch uw advocate opgeworpen dat u omwille van uw psychische problemen op enigerlei ogenblik gehinderd was in het afleggen van uw verklaringen (CGVS M [...], p. 20-21). Daarenboven blijkt uit uw verklaringen tijdens het onderhoud op het CGVS dat u de vragen begreep, dat u hierop kon antwoorden en gaf u doorheen uw persoonlijk onderhoud op u geen enkel moment aan hinder te ondervinden omwille van geheugen- of concentratieproblemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegevens omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Waar verzoeker thans verwijst naar een psychologisch attest merkt de Raad vooreerst op dat dit een gesolliciteerd karakter heeft, nu het werd opgesteld op 26 december 2025. Bovendien klemt dit met verzoekers initiële verklaringen dat hij in goede gezondheid verkeerde (DVZ-dossier, stuk 7, DVZ-verklaring, vraag 29; Bijkomende vragen M-status Griekenland).

3. Vervolgens wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”,
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”,
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- "alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak";
- "Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid";
- "Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling".

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDAI/ECRE-rapport van juni 2024 en september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van april 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen aangebracht door de partijen, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de bestreden beslissing, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als

begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker, een achtentwintigjarige man, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Verzoeker haalde aan psychische problemen te kennen en deelde mee opwinding en angst te kennen waarbij hij aangaf dat hij elke keer boos wordt als iemand over Griekenland spreekt, dat hij dan zaken breekt en start met rond hem te slaan en hij zichzelf ook pijn doet. 's Nachts slaapt hij naar eigen zeggen niet en gaat hij buiten om wat rond te lopen hetgeen de dokter hem ook adviseerde om te doen. Als hij echter boos wordt, dan breekt hij een glas en doet hij van alles, zo stelt hij verder (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12). Echter legt verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming slechts één attest neer waaruit enkel kan worden afgeleid dat hij éénmalig een consult had bij een psycholoog doch verder wordt hierin geen diagnose gesteld noch kan uit het attest worden afgeleid dat hij een continue of complexe behandeling voor zijn verklaarde psychologische problemen zou nodig hebben of dat zijn psychologische toestand zijn dagdagelijkse functioneren zou verhinderen.

In een aanvullende nota van 12 januari 2026 stelt verzoeker een psychologisch attest neer te leggen. Waar verzoeker thans verwijst naar een psychologisch attest merkt de Raad vooreerst op dat dit een gesolliciteerd karakter heeft, nu het werd opgesteld op 26 december 2025. Bovendien klemt dit attest dat werd opgesteld op basis van verzoekers verklaringen met zijn initiële verklaringen dat hij in goede gezondheid verkeerde (DVZ-dossier, stuk 7, DVZ-verklaring, vraag 29; Bijkomende vragen M-status Griekenland).

Waar verzoeker betoogt dat hij kwetsbaar is vanwege diens herkomst uit Gazastrook en de problematiek aldaar, overweegt de Raad dat een zulke algemene verwijzing niet volstaat om een kwetsbaarheid aan te tonen. Dit dient te worden bewezen aan de hand van concrete, persoonlijke elementen.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

7. Inzake de ADET van verzoeker, motiveert de bestreden beslissing, die verwijst naar de bestreden beslissing van de broer van verzoeker, eveneens op goede gronden het volgende:

"Uit de stukken in het dossier, zijnde het antwoord van de Griekse asielinstanties en jullie verklaringen, blijkt vooreerst dat u en uw broer in Griekenland een verblijfsvergunning (ADET) geldig 14/02/24 tot 13/02/2027 en reispaspoort hebben verkregen (CGVS S [...], p. 6, CGVS M [...], p. 9). Voorts blijkt uit jullie verklaringen tevens dat jullie de gedrukte verblijfsvergunningen - het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning – en jullie paspoorten naar eigen zeggen zijn kwijtgeraakt toen ze werden gestolen terwijl jullie lagen te slapen in het station van Brussel-Noord (CGVS S [...], p. 9-10 & CGVS M [...], p. 11)

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op jullie eigen beweringen berust en dat jullie geen concreet bewijs leveren waaruit blijkt dat jullie deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk zijn kwijtgeraakt. U noch uw broer heeft immers aangifte gedaan van deze diefstal (CGVS S [...], p. 10 & CGVS M [...], p. 11). Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u en uw broer niet meer over deze documenten zouden beschikken. Aangezien uit jullie volledige dossier duidelijk blijkt dat jullie in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

Echter, zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw verklaringen dat u en uw broer niet langer over jullie Griekse ADET en reispaspoort beschikken, dan nog dient het volgende opgemerkt te worden. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen

verwijzingen bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335 ; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Tevens blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen in tempore suspecto en zonder het te bewijzen dat uw gedrukte verblijfsvergunning gestolen zou zijn. Het antwoord van de Griekse asielinstanties vermeldt duidelijk dat jullie verblijfsvergunning geldig is tot 13/02/2027 (supra). Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u en uw broer niet langer in het bezit zijn van jullie gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken."

8. Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

9. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Verzoeker verkreeg op 14 februari 2024 de vluchtelingenstatus. Op 6 juli 2024 vertrok verzoeker uit Griekenland naar België (Vragenlijst DVZ, stuk 7, nr. 33). Verzoeker verbleef nog geen vijf maanden in Griekenland na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus. Uit een zulks kort verblijf kan geen werkelijke intentie tot het opbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland blijken. Dit wordt verder geschraagd door verzoekers verklaring dat zijn eindbestemming België was (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6-7).

Tijdens het korte verblijf van verzoeker in Griekenland blijkt verder niet dat hij zijn basisrechten niet kon doen gelden mits hij daartoe de benodigde stappen nam. De bestreden beslissing, die verwijst naar de bestreden beslissing van de broer van verzoeker, motiveert hieromtrent op pertinente manier het volgende:

"In deze dient vastgesteld dat jullie voldoende autonoom en zelfredzaam zijn om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt onder meer uit het gegeven dat jullie in Gaza universitaire studies volbrachten, in Griekenland in staat waren om via een netwerk een onderkomen te vinden voor de periode tussen het moment dat jullie niet meer in het opvangcentrum konden verblijven en het moment van jullie vertrek, dat jullie zich- met financiële ondersteuning van jullie, in België verblijvende, broer B [...] - zelfstandig naar Thessaloniki en Athene konden begeven teneinde daar jullie verblijfsvergunning en aangevraagde reispaspoort te bekomen (CGVS S [...], p. 6 & CGVS M [...], p. 7, p. 9), dat jullie in staat waren zelfstandig

naar België af te reizen en dat jullie in België in staat zijn arbeid te verrichten (CGVS S [...], p. 14 & CGVS M [...], p. 8-9). Uit niets kan blijken dat jullie in Griekenland geen leven zouden kunnen opbouwen. U en uw broer dienen hiervoor evenwel zelf de nodige stappen toe te zetten en enig engagement aan de dag leggen.

Uit jullie verklaringen blijkt verder dat u en uw broer niet hebben gewerkt in Griekenland en – zo geven jullie aan- dat jullie er niet konden werken aangezien jullie de taal niet spraken en geen fiscaal registratienummer (AFM) hadden (CGVS S [...], p. 7, p. 13 & CGVS M [...], p. 9, p. 14, p. 19).

Uit objectieve informatie blijkt evenwel dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf ; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebben jullie jullie aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en hebben jullie nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat jullie, toen jullie in Griekenland waren als verzoeker, een fiscaal registratienummer hadden waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen had kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien

Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf .

Gegeven voorgaande had u dus minstens een fiscaal registratienummer of AFM als verzoeker om internationale bescherming. Nadat jullie daadwerkelijk internationale bescherming werd toegekend, hebben jullie wel stappen ondernomen om naast de uitgereikte ADET ook een reispaspoort te bekomen (CGVS S [...], p. 6, CGVS M [...], p. 9). Aldus mag worden aangenomen dat u eveneens in staat was om een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken. Het komt aan u toe de nodige stappen te ondernemen om uw rechten in Griekenland te kunnen doen gelden. U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen. Hieromtrent geeft u aan dat u naar het registratiekantoor in Athene ging waar men u meedeelde dat u telefonisch een afspraak diende te maken en dat u een advocaat nodig had doch wanneer uw telefonische oproepen teneinde een afspraak te maken, vruchteloos bleven, ging u niet meer terug naar het registratiekantoor (CGVS S [...], p. 7-8). Voorgaande is niet meer dan een blote bewering. Zo kan u bijvoorbeeld geen bijkomende informatie geven over de plaats waar u van Abu Mounir naartoe diende te gaan (CGVS S [...], p. 8). Uw broer spreekt over een organisatie waar jullie naartoe gestapt zijn en die vluchtelingen bijstaat. Wanneer hij daar niet onmiddellijk een afspraak kon bemachtigen, was hij naar eigen zeggen depressief en was het volgens hem hopeloos om dat een tweede keer mee te maken (CGVS M [...], p. 18). Zelf gaf u eveneens aan dat deze organisatie niet hielp (CGVS S [...], p. 8). Maar wederom betreffen dit niet meer dan blote beweringen. Zo kent u de naam van de organisatie zelf niet (CGVS S [...], p. 8). De papiertjes die jullie volgens jullie broer van hen kregen, heeft hij naar eigen zeggen stelselmatig weggegooid (CGVS M [...], p. 18). Voorts hebben jullie twee advocaten geraadpleegd maar andere organisatie of NGO's hebben jullie niet geraadpleegd en evenmin hebben jullie zich geregistreerd bij arbeidsbureaus (CGVS S [...], p. 15; CGVS M [...], p. 19). Nergens uit jullie verklaringen blijkt dat u of uw broer beroep zouden hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u en uw broer als statushouders toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen jullie allerminst aantonen.

Uit jullie verklaringen blijkt verder dat jullie initieel tijdens de asielprocedure, die ongeveer twee weken in beslag nam (supra), verbleven in een opvangcentrum alsook de daaropvolgende maand, dat jullie vervolgens een tiental dagen in een omliggend bos verbleven in afwachting van de uitgifte van jullie ADET, dat jullie vervolgens in een leegstaand pand in Athene en tot slot in de woning bij een vriend in Athene hebben verbleven (CGVS S [...], p. 6-7 ;CGVS M [...], p. 7). Wanneer uw broer werd bevraagd of jullie zich hebben geïnformeerd naar de mogelijkheden tot huisvestiging in Griekenland, stelt hij slechts dat iedereen zich met zijn eigen zaken bezighoudt (CGVS M [...], p. 20). Deze verklaringen doen allerminst besluiten dat u of uw

broer afdoende beroep deden op een overheidsinstantie of organisatie om ondersteuning te krijgen bij het vinden van huisvesting. Het komt jullie als statushouder toe om de middelen die het recht en jullie status in Griekenland jullie bieden terdege te gebruiken, hetgeen jullie allerminst aantonen."

Er kan uit de bovenstaande elementen genoegzaam worden geconcludeerd dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker zich niet staande zou kunnen houden bij een terugkeer naar Griekenland. Immers blijkt dat verzoeker niet over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt, verzoeker een mate van zelfredzaamheid vertoont en kan rekenen op een ondersteunend netwerk. Het is evenwel aan verzoeker om de benodigde stappen te nemen om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland.

Waar verzoeker verklaart dat hij bij aankomst in Griekenland werd onderworpen aan mensonterende omstandigheden, overweegt de Raad dat deze feiten zich op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context situeren. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming aan wiens status diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

10. Inzake de door verzoeker voorgehouden problematiek met de Griekse politie, motiveert de bestreden beslissing, die verwijst naar de bestreden beslissing van de broer van verzoeker, op goede gronden het volgende:

"Waar uit de elementen in jullie administratieve dossiers tot slot zou blijken dat jullie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer zijn geworden van een arrestatie door de politiediensten, naar uw mening omwille van racisme (CGVS S [...], p. 11) moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. U legt vooreerst geen enkel begin van bewijs voor betreffende deze arrestatie (CGVS S [...], p. 12; CGVS M [...], p. 16) waardoor de voorgehouden arrestatie niet meer dan een blote bewering is. Bovendien blijven jullie zeer vaag over de reden waarom men jullie gearresteerd heeft gedurende 3 dagen. U en uw broer verwijzen slechts naar het feit dat jullie van Arabische afkomst zijn en daarom beschuldigd werden van diefstal doch door een rechter werden vrijgelaten (CGVS S [...], p. 11, CGVS M [...], p. 15). Uw broer verwijst in zijn verklaringen frappant genoeg bovendien nergens naar het feit dat een rechter jullie onschuldig zou hebben bevonden en hebben vrijgelaten (CGVS M [...], p. 16-17). Jullie hebben het optreden van de politie ook nergens aangekaart maar zijn integendeel onmiddellijk naar België gekomen (CGVS S [...], p. 12-13; CGVS M [...], p. 17), hoewel hoger genoemd vermoeden dat jullie grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits jullie uiteraard de nodige stappen zetten."

11. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

12. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de

fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard."

Geen van de partijen heeft binnen de in artikel 2.45, § 3, van de RvV-wet vastgestelde termijn verzocht om te worden gehoord, of de partij die binnen die termijn gevraagd heeft om te worden gehoord, heeft dit niet gedaan overeenkomstig artikel 2.45, § 3, eerste lid, of artikel 2.21, eerste lid, 4°, van de RvV-wet.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 2.45, § 4 van voormelde wet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op zeven september tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
I. VERLOOY,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,
I. VERLOOY	S. VAN CAMP